

No cometem l'error que el documental ens avisa "de confiar massa en la justícia"

JORDI ROMEU :: 04/02/2015

"Ciutat Morta" ha provocat que tothom digui que el que allí s'hi explica és molt greu. però, no és el cas que s'explica a Ciutat Morta la punta de l'iceberg?

El documental Ciutat Morta emès per televisió ha provocat que tothom digui que el que allí s'hi explica és molt greu. Cert, és gravíssim. Manipulació, falsos testimonis, tortures, complicitat entre administració, policia, partits (destacant ICV i ERC),... però, no és el cas que s'explica a Ciutat Morta la punta de l'iceberg? Per la televisió ja ens han respost: "és molt greu, però ha estat un cas aïllat", intentant sortir del pas, assumint la irracionalitat d'una part defensant la racionalitat del conjunt, culpar només una petita disfunció de l'últim graó, a l'estil de com els EUA van solucionar les tortures d'Abu Ghraib. Per tant els hem de dir que no és un cas aïllat, els hem de recordar: l'absurditat i la crueltat de la detenció d'anarquistes fa unes setmanes, Núria Pòrtulas, el Comando Dixan, els 3 de Gràcia, el Yassir del Vendrell, els 3 joves de Torà, Esther Quintana, Juan Andrés Benítez i molts més que em pugui deixar.

Tornant al 4F, una aportació impressionant és la que fa l'exsergent de la Guàrdia Urbana de Barcelona, podem veure dos vídeos a [l'enllaç que hi ha a continuació](#) i que han de tenir tant o més ressò que el documental Ciutat Morta.

Al veure els vídeos d'aquest company en trec una primera, i relativament certa, conclusió que es pot expressar amb termes de les perillosíssims tòpics del pensament vulgar: "a tot arreu hi ha de tot". Dic que és relativament certa perquè cal afegir un apunt important i que seria la segona conclusió: no "tots els arreu" són iguals. És a dir, com en qualsevol debat cal diferenciar al realitat dels nostres desitjos. Cal començar per definir la realitat independentment dels nostres gustos, de la nostra voluntat, del color preferit i de totes les nostres emocions per després, i només després, discutir sobre com modificar-la, com intervenir-hi segons la nostra voluntat. Per tant, si analitzem la realitat crua i freda, aquesta és que estem en un mode de producció capitalista, que estem en lluita de classes i l'està guanyant de manera insultant la burgesia, que la humanitat com a espècie no ens estem carregant el planeta sinó que una minoria burgesa fruit d'una construcció històrica determinada ens està abocant a l'abisme.

La policia no és neutral. En les vagues generals, però no només, la policia defensa a capa i espasa el Corte Inglés i diàriament la mateixa policia desnona desenes de treballadors i treballadores explotats. És la mateixa policia! És la mateixa llei! Són els mateixos jutges! Són els mateixos sociòlegs! És la mateixa ideologia la que raona i justifica aquestes les dues accions! Per tant, cert és que a tot arreu hi ha de tot, però no és el mateix la policia en un estat burgès pensat per a mantenir i ampliar la propietat privada i el benefici d'una minoria, que una policia en un estat obrer pensat per a la propietat comunal i per al benefici dels i

les productores i contra l'alienació capitalista.

Hem d'abordar el tema des de la perspectiva de la realitat, des de la perspectiva de que estem en una societat burgesa que és prèvia a la nostra existència, que ens forma a nosaltres i a la nostra manera de pensar, que reproduïm, de que estem en una lluita a mort entre el Treball i el Capital, i nosaltres som el Treball que no parem de sagnar a Palestina, Ucraïna i Colòmbia.

Ara estem en la situació següent: s'està forçant que el o la suposada llançadora del suposat test sigui valent, doni la cara, faci un acte de responsabilitat. S'està forçant que els seus companys i companyes el o la delatin, s'està aplicant la típica màxima militar del "divideix i venceràs". Ens estan fent xantatge: o delateu o el cas no s'obre. Això és intolerable.

Per molt reprovable que algú pugui trobar l'acció de llançar un test contra un policia que va armat i està disposat a desnonar una casa alliberada de la propietat burgesa, o encara exagerarem més, per molt reprovable que pugui ser el company o companya per ella mateixa, per moltes puces que pugui tenir, per molt que no s'hagi dutxat, per molt que s'hagués drogat, per molt que no parli català, per nul que sigui el seu currículum o expedient acadèmic, en resum: per molt que no reproduïxi els estereotips que imposa la societat burgesa, el criteri principal és tenir present que és un o una dels nostres, està al costat del Treball. La violència de la burgesia organitzada anava a desallotjar una casa alliberada que entre d'altres atacava la lògica burgesa i ho feia precisament en un moment en que s'hi estava celebrant una festa. Perquè hi anaven en un moment que estaven de festa? No podien esperar l'endemà? Perquè aquesta provocació? Cal que recordem el treball de David Piqué, un Mosso d'Esquadra, "el Síndrome de Sherwood", que explica que si els Mossos volen un resultat (detenir, carregar,...) han de preparar el terreny prèviament. Quin clima havia generat la policia al barri i a la ciutat els dies previs al 4F? Quin objectiu entès de manera ampliada perseguia el desallotjament de la casa en aquell moment?

El Treball hem de constituir un front unit contra el front molt més unit en que està el Capital. No és abstracte, és molt concret. El Capital el formen els tertulians, els mitjans de comunicació, periodistes, metges, sociòlegs, jutges, banquers, empresaris, polítics, policies, militars, paramilitars, algun obrer infiltrat, òrgans supranacionals,... amb la corresponent ideologia.

Perquè el criteri fonamental que divideix la nostra societat és el de pertànyer o identificar-nos en una o altra classe enfrontades. Una o altra classe tenim morals diferents, tenim concepcions de la realitat diferents, tenim concepcions de la mort diferents. El discurs de la neutralitat sempre és utilitzat pel vencedor per imposar la seva concepció de la realitat fent-lo assimilable pels vençuts. No hi ha llei, no hi ha policia, no hi ha ciència social que sigui neutral al si de l'imperi ianqui-europeu que els pobles i classes treballadores patim.

Que ningú s'entregui, que ningú delati, la pilota és en el camp de la burgesia no permetem que ens la tornin, és a ella a qui toca moure fitxa. Que justifiquin el que és injustificable, mantinguem-la en la irresoluble contradicció de que el sistema es jutgi a si mateix i no permetem que s'aferri en un fragment eliminant la totalitat del cas. Tot i saber que el mal que patim és el mode de producció capitalista i que el cas del 4F és un expressió degenerada més d'aquesta barbàrie; per molt que puguem guanyar aquesta batalla si no la

connectem amb el tot tard o d'hora serà integrada pel discurs dominant com a mal menor. No cometem l'error que el documental ens avisa "de confiar massa en la justícia": per molta crisi interna que pugui tenir una societat cal un subjecte que estigui concebut per destruir-la i superar-la. Es va necessitar l'acció destructora i constructora a la vegada de vàndals, ostrogots, huns i visigots,... per donar l'última puntada de peu a un imperi anterior, i tot i així no van acabar amb el mode de producció esclavista. Els imperis no són naturals, no els ha posat cap déu, i encara menys neutrals, són transitoris, són una construcció social concreta que fem els humans. Els pobles i classes oprimides històricament s'han hagut d'organitzat per destruir-los, no ens pensem que per estar al segle XXI som els meus guais de tots, doncs l'aparició del Facebook o el Watssap no han acabat amb la jornada laboral de 8 hores i les bombes nuclears, no han desarmat l'OTAN ni han acabat amb la propietat burgesa. Organitzem-nos per lluitar i vèncer!

<https://ppcc.lahaine.org/no-cometem-lrerror-que-el>